

Příloha č. 1 – Řecko-perské války

ZAJÍMAVOSTI Z ŘECKÉHO VÁLEČNICTVÍ

Tuto přílohu je potřeba nastříhat a jednotlivé lístečky umístit na různá místa ve třídě.

K válečným střetnutím docházelo obvykle na počátku roku, když muži nemuseli pracovat na polích. Útok v jiném ročním období byl považován za velmi nečestný.

Vojáci byli vyzbrojeni kopími a štíty. Kopí bylo dřevěné opatřené železným hrotem. Útočilo se jím na nepřítele, dokud nebyl zraněn nebo se neobrátil na útěk.

Bitvy se vybojovaly tím způsobem, že obě strany na sebe dotíraly, srážely se a uštěďovaly si rány, dokud se jedna armáda nedala na ústup. Obvykle nebylo zabito mnoho lidí.

Vojáci bojovali v těsném sevření do falangy (řady mužů), která se skládala z osmi řad do hloubky. Museli být dobře vycvičení, aby v zápalu boje udrželi správnou sestavu.

Ve slavné bitvě u Marathónu zahynulo jen 192 Athéňanů. Byli pochováni pod obrovskou mohylou, kterou lze spatřit na bojišti ještě dnes.

Řecký název pro štít byl „hoplon“ a řečtí vojáci se obvykle nazývali hoplité.

Vojáci nosili náprsní krunýře a holenní brnění, aby si chránili nohy. Štíty měli pečlivě uloženy, dokud je zase nepotřebovali.

Jízda existovala, ale příliš často se jí proti pěchotě nepoužívalo, protože jezdci neměli třmeny a mohli být lehce strženi ze svých koní.

Válečné lodě se nazývaly triéry, měly tři řady vesel. K veslování bylo zapotřebí okolo 170 mužů.

Triéra byla čistě válečnou lodí, na jejíž palubě se nedalo pobývat. Na noc obvykle přistávala u břehu.